

Празник Богородица Кармилска, манастир „Свети Дух“, София, 16 юли 2013 г.

Ваше Високопреосвещенство, скъпи свещеници и министранти,
преподобни сестри кармитки, скъпи братя и сестри,

Добре е за нас да се срещнем тук на празника на Богородица Кармилска. Това е наистина Мариин празник поради неговото всеобщо разпространение – всъщност се празнува в цялата Католическа църква. Днес провеждаме това тържество в рамките на *Годината на вярата*, която също се празнува от цялата Католическа църква. Ето защо смятам за подходящо да съсредоточа моите разсъждения върху Божията майка – подкрепа и защита на нашата вяра.

Блажената Дева Мария (1) е извънредна жена заради своята вяра, (2) е последователка, обобщаваща в живота си истините на вярата и (3) е майка, която подкрепя и защитава вярата на чедата си.

(1) Мария е преди всичко **извънредна жена заради своята вяра**. Елисавета, майка на Йоан Кръстител – предтеча Исусов, я нарича блажена, защото е повярвала на небесния пратеник: *Благословена си ти между жените и благословен е плодът на твоята утроба! ... И блажена е, която е повярвала, понеже ще се сбъдне казаното ѝ от Господа*. Мария от Назарет, поради вярата си зачева Божия Син, станал човек. Подкрепена от вярата, тя следва Исус, Който проповядва Божието царство. Следвайки Сина си, Мария осъществява постоянното поклонничество на вярата. Под кръста, поддържа Сина си, Който страда за нашето изкупление. Придружава Го до смъртта на кръста, откъдето нейното духовно майчинство се разпростира до всички последователи на Сина (Йоан 19:25-27). Под подтика на вярата тя вярва, че Той ще възкръсне. Заедно с апостолите и с няколко жени, тя чака идването на Светия Дух, обещан от Отца и пратен от Сина (Деян. 1:12-14; 2:1-4; Лук. 24:29).

(2) Дева Мария е **последователка, която събира в себе си догмите на вярата**. „Съкровено навлязла в историята на спасението – така ни учи Вторият Ватикански събор – Мария действително някак си събира и отразява в себе си най-висшите дадености на вярата.“ (Догматична конституция за Църквата *Lumen gentium* 65). Нейното Непорочно зачатие показва свободата и щедростта на Бога в избирането на инструментите на благодатта и на спасението. Откликването на Дева Мария на възплъщението показва смисъла и начина на човешкото сътрудничество с Божия план на спасението; девственото раждане показва, че Христос е истински Бог и истински човек. Нейният живот на дева, съпруга и майка, изцяло свята и без никакви грехове, превръща към

чертите на Църквата – странствуваща към Небесната родина. Възнесението ѝ в небето е първообраз на бъдещата слава на човека.

(3) Света Богородица е **майка, която подкрепя и защитава вярата на децата си**. Тя, която славно царува на небесата, не престава да работи на земята, показвайки на децата си пътя на истината. Нерядко се случва, че верните, които винаги са хранили обич и почитание към Христовата майка, дори да са останали без никаква духовна помощ, все пак са запазили непоковарена своята католическа вяра. В известния химн *Акатист* славната Богородица побеждава еретичните учения, потиска силата на греха и изобличава измамите на идолите (ст. 111 и 112). Още от старите времена Църквата вярва, че Бог е дал Христовата Майка на християнския народ като знак на непоколебима надежда и защита на вярата. Ето защо и ние молим нашата небесна Майка да ни прави силни във вярата, непоклатими в надеждата и постоянни в любовта. Подкрепени от нейното майчино покровителство, можем да вървим с увереност към вечния живот.

Именно това е призивът, който Папа Франциск отправя към нас в неговата първа енциклика – *Светлината на вярата*, на латински *Lumen fidei*. Светият отец нарича Божията майка „свършена икона на вярата“ (58) и ни приканва да се обърнем към Мария с тази пълна с доверие молитва: „Помогни, о Майко, на нашата вяра! Отвори нашето сърце за Словото, за да разпознаем Божия глас и Неговия призив... Помогни ни да бъдем докоснати от Неговата любов, за да можем и ние да Го докоснем чрез вярата. Помогни ни да се уповаваме изцяло на Него, да вярваме в Неговата любов, особено в моменти на страдание и кръст, когато нашата вяра е призвана да узрее. [...] Подсети ни, че този, който вярва, никога не е сам. Научи ни да гледаме чрез Исусовия поглед, за да бъде Той светлината на нашия път. Нека светлината на вярата да расте все повече в нас, докато не дойде онзи ден без залез, който е Самият Христос, твоя Син, нашия Господ!“

Хубав и благословен празник на всички!

архиеп. д-р Януш Болонек,
апостолически нунций в България и Македония
(източник: интернет)